

Sygn. akt IX W 4787/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 19 i 28 stycznia 2015 r. sprawy

M. P. (1)

s. Z. i J. z domu Z.

ur. (...) w D.

obwinionego o to, że:

w dniu 16 grudnia 2013r. około godz. 15:00 w miejscowości (...) na ul. (...) kierował samochodem marki M. o nr rej. (...) nie mając do tego uprawnień.

- tj. za wykroczenie z art. 94§1 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego M. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **94 § 1 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O., który uprawomocnił się 24.06.2010r. wobec M. P. (1) orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 24 miesięcy. Do dnia dzisiejszego wymieniony nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami.

W dniu 16 grudnia 2013r. około godz. 15 – tej w D. na ul. (...) – babcia dziecka M. P. (1), zauważyła go wsiadającego do samochodu na miejsce kierowcy. Wiedząc, iż nie posiada on prawa jazdy, po telefonicznej konsultacji z córką, zadzwoniła na numer alarmowy Policji. W tym czasie M. P. (1) odjechał. Patrol Policji wysłany przez dyżurnego, nie zatrzymał mężczyzny.

M. P. (1) wielokrotnie był widywany w 2013 i 2014r. prowadząc samochód przez M. T. (1), jej córkę H. S. (1), raz przez K. P. (1) – policjanta (...) (...), który prowadził w tamtym czasie postępowanie przygotowawcze w jego sprawie. W dniu 11 czerwca 2014r. M. P. został zatrzymany przez Policję i ukarany przez Sąd za wykroczenia a art. 94§1 i 2 kw.

Niespełna miesiąc wcześniej H. S. (1) złożyła skargę na funkcjonariuszy KP (...), bowiem w jej ocenie specjalnie nie podejmowali interwencji w stosunku do wymienionego.

(dowody: zeznania świadków M. T. k. 22v, 7v, H. S. k. 22-22v, 4v, K. P. k. 22v, 9v, zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia k. 3, pismo K. M.k. 6, notatka o karalności k. 14, wydruk z bazy (...) k. 21, wydruk zgłoszenia z dnia 16.12.2013r. k. 35 – 39)

Obwiniony M. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż pozostaje w konflikcie z H. S. (1), toczą się między nimi sprawy sądowe. W jego ocenie zawiadomienie złożone po tak długim czasie jest kolejnym przejawem nękania go przez tą kobietę.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, w części w której nie przyznaje się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Poza sporem pozostaje fakt, iż zawiadamiająca oraz obwiniony pozostają w konflikcie, którego podłożem są alimenty na wspólne dziecko. Nie może on jednak dyskredytować zeznań H. S. (1), które znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Wszyscy świadkowie przesłuchani w sprawie zgodnie przyznali, iż widzieli w różnym czasie obwinionego prowadzącego pojazd mechaniczny. Zauważenie go w ruchu miejskim, w takiej miejscowości jak (...), gdy porusza się charakterystycznym pojazdem na (...) (...) nie może nastęrczać trudności. M. T. (1) i H. S. (1) doskonale znają obwinionego, zaś K. P. (1) zna go z kontaktów służbowych. Obwiniony był też zatrzymany przez patrol Policji, zatem pewne jest iż kierował pojazdem pomimo braku uprawnień. W dniu 16 grudnia 2013r. M. T. (1) bezpośrednio po zauważeniu M. P. w samochodzie poinformowała telefonicznie córkę oraz Policję.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanych w sprawie świadków, albowiem są one jasne, spójne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniają.

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, wina obwinionego jest ewidentna i została mu udowodniona. W dniu 16 grudnia 2013r. około godz. 15.00 w D. M. P. (1), pomimo braku uprawnień, kierował samochodem m – ki M. o nr rej. (...). Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 94§1kw i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał na uwadze okoliczności obciążające leżące po jego stronie, jednocześnie nie stwierdzając jakichkolwiek okoliczności łagodzących. M. P. (1) był wielokrotnie karany za wykroczenia drogowe, pomimo braku uprawnień, nie zaprzestał kierowania pojazdami mechanicznymi. (k. 21, 14)

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, kara wymierzona obwinionemu nie może być postrzegana jako zbyt surowa, jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględnia również trudną sytuację materialną obwinionego. Tak ukształtowana ma szansę wpłynąć na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec trudnej sytuacji materialnej obwiniony został zwolniony od kosztów postępowania i opłaty.